

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-648/11

**The Queen, na wniosek MA i in.
przeciwko
Secretary of State for the Home Department**

[wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)]

Rozporządzenie (WE) nr 343/2003 — Określenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego — Małoletni pozbawiony opieki — Wnioski o azyl wniesione kolejno w dwóch państwach członkowskich — Brak posiadania przez małoletniego członka rodziny na terenie państwa członkowskiego — Artykuł 6 akapit drugi rozporządzenia nr 343/2003 — Przekazanie małoletniego do państwa innego niż to, w którym złożył on swój pierwszy wniosek — Zgodność — Nadrzędny interes dziecka — Artykuł 24 ust. 2 karty

Streszczenie – wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 czerwca 2013 r.

1. *Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Granice — Pytania pozbawione w sposób oczywisty znaczenia dla sprawy, pytania hipotetyczne zadane w kontekście wykluczającym użyteczną odpowiedź i pytania pozbawione związku z przedmiotem sporu przed sądem krajowym — Zakres — Znaczenie zadanych pytań dla rozstrzygnięcia powództwa odszkodowawczego związanego z postępowaniem głównym — Włączenie*

(art. 267 TFUE)

2. *Kontrole graniczne, azyl i imigracja — Polityka azylowa — Kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl — Rozporządzenie nr 343/2003 — Małoletni pozbawiony opieki — Wnioski o azyl wniesione kolejno w dwóch państwach członkowskich — Uwzględnienie nadrzędnego interesu dziecka — Odpowiedzialność państwa członkowskiego, w którym fizycznie obecny jest małoletni po złożeniu przez niego wniosku*

(Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 24; rozporządzenie Rady nr 343/2003, art. 6 akapit drugi)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 37–40)

2. Artykuł 6 akapit drugi rozporządzenia nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy małoletni pozbawiony opieki, którego żaden z członków rodziny nie przebywa zgodnie z prawem w państwie członkowskim, złożył wnioski o udzielenie azylu w więcej niż

jednym państwie członkowskim, przepis ten wskazuje jako „państwo członkowskie odpowiedzialne” za rozpatrzenie tego wniosku to państwo członkowskie, w którym ów małoletni znajduje się po złożeniu w nim wniosku o azyl.

W tym względzie nie można rozumieć wyrażenia „[państwo członkowskie], w którym nieletni [małoletni] złożył wniosek o udzielenie azylu”, jako pierwsze państwo członkowskie, w którym nieletni [małoletni] złożył wniosek o udzielenie azylu. W istocie ze względu na to, że małoletni pozbawieni opieki tworzą kategorię osób w szczególnie trudnej sytuacji, nie można przedłużać bardziej, niż jest to konieczne, procedury określania odpowiedzialnego państwa członkowskiego, lecz zagwarantować im szybki dostęp do procedur określania statusu uchodźcy. Choć zatem o interesie małoletniego mowa jest wyraźnie jedynie w art. 6 akapit pierwszy omawianego rozporządzenia, to art. 24 ust. 2 karty praw podstawowych w związku z jej art. 51 ust. 1 skutkuje tym, że we wszystkich decyzjach wydawanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 6 akapit drugi należy uwzględniać przede wszystkim nadrzędny interes dziecka. W związku z powyższym małoletni pozbawieni opieki, którzy złożyli wniosek o azyl w państwie członkowskim, co do zasady nie powinni być przekazywani do innego państwa członkowskiego, w którym złożyli pierwszy wniosek o azyl.

(por. pkt 53, 55, 59, 61, 66; sentencja)